

Už se netočíme při valčíku s Havlem v rytmu 90. let. Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 19. března 2024

ČESKO: Nenávist, to je to slovo. Vládní koalice pro dnešní den svolala mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny ve věci Andreje Babiše jako bezpečnostní hrozby pro Českou republiku. Stačil jí k tomu jeden uniklý soukromý e-mail hříšníka z ANO, kde o jednom z ministroví zaznělo sprosté slovo a kde se hříšník ptal, zdali má ministr děti. Nebudu si, protentokrát, všímat pěny dní a rozhodím sítě jako širočinu. Protože podstata kopání hcípající vládní kobyly je jinde.

Podstatou je, že hnutí ANO svou současnou rétorikou ohrožuje pětikoalicí nastavený směr, který je velmi snadno čitelný. Vyhovět ve všem Bruselu a být bruselštější než samotný Brusel. Poklonkovat Washingtonu až do zemdlení. Navazovat hluboké vazby na západní politickou scénu a vyndat tak hlavu z oprátky jménem Visegrádská čtyřka. Protože ta páchne východem, má takový ten postsovětský odér, kterého se pětikoalice štítí. A proto je i bruselštější než Brusel a washingtonštější než Washington. Vidí jen jedinou možnou cestu vývoje České republiky. Dobré, pod Moskvou úpět se mi také nechce. Toho jsme si užili dost a dost.

Jenže svět pokročil, netočíme se při valčíku s Havlem v rytmu 90. let, kdy byla politika jednoduchá a cesta země, která se čerstvě zbavila pout socialismu, jasně daná. Jsme o třicet let dál, mocenská i finanční centra se přelévají z jednoho místa planety na druhé. A vzhledem ke geografické poloze České republiky je dobré se ptát i na její polohu geopolitickou. A její výhodnost. Výhodnost nejen pro nás, to by bylo sobecké, ale pro všechny zúčastněné.

Tady má pětikoaliční saň vcelku jasnou vizi 90. let. Patřit bezvýhradně do náruče USA a EU. Jenže je to stále pro Českou republiku ku prospěchu věci? Och, kacířská otázka. Tabu, probouzet pochyby, dogma naší příslušnosti k západním strukturám je neporušitelné. Vývoj ustrnul na místě a nesmí se hnout ani o krok kupředu. Měl by se pohnout.

Projekt Trojmoří. Od Polska, přes Pobaltí, Balkán, až k Řecku. A to včetně Ukrajiny. Absurdní, dělit Evropu zase na další mocenské uskupení? Oslabila se tím Evropská unie? Rozhodně ne. Podívejme se na to realisticky. Trojmoří by vzniklo s garancí všech mocností. Vyhlásilo by absolutní neutralitu – tedy vzdalo by se i členství v EU, NATO i zahraničních vojenských základů.

K čemu by to vedlo. Oddělil by se Západ od Ruska. Rusko by přestalo vyvádět ať už se skutečným, nebo domnělým ohrožením ze strany NATO. Do spolku neutrálních zemí by bylo ochotné ze svého mocenského předpekli předat Ukrajinu, takže by se uklidnily vášně. Obchodní spolupráce v Schengenském prostoru by dál pokračovala, takže by to nevedlo ke zchudnutí. Absolutní neutralita by vedla k normalizaci vztahů a nastolení klidu a míru v celé Evropě. A to jak teď, tak i v budoucnosti. Ze Západu na Východ a opačně by místo granátů mohla létat jen slova. Což se dá přežít.

Neutralita je v tomto případě naprosto klíčová. Nejde o rozdělení Evropské unie, ale o uklidnění vášní vedoucích teď i do budoucna potenciálně k velkému střetu mocností. Vedlejší efektem by byla samostatná politika zemí Trojmoří, která by, jsem si jist, nevykazovala takový fanatismus v otázce energetiky, ekologie nebo migrace, kteréžto otázky vedou u západní Evropy k přesprilíš zajímavým časům, kterých se neradno zúčastnit jinak, než jako divák zpovzdálí, nikoliv jako účastník z principu povinné solidarity.

Něco takového s dogmatickou pětikoalicí nejde nastolit ani jako téma. Žije politikou 90. let. Bojí se alternativ, protože za alternativou vidí jediné – to, že by nás ovládlo Rusko a časy socialistické normalizace by se vrátily. I přes tu absurditu, která z toho čouhá. Je to politika nesmírně krátkozraká, až hloupá. Jako argument používá pětikoalice například Viktora Orbána. Ten byl ovšem takovým maďarským Havlem. Bojovníkem proti socialismu pod knutou Sovětského svazu. Bylo by hloupé si myslet, že se mu po takovém systému poroby stýská.

Dnešní šaškárna ve Sněmovně ovšem nese i další vystřízlivění. Babiš není jiný než pětikolice. Témata mají stejná, řešení také. Babišovo volání po míru je tu jen proto, že pětikoaliční téma je živení války. To je jediný důvod. Kdyby se pětikoalice chovala jako Gándhího dobré jitro, máme z Babiše válečného supa. Jen proto, že se potřebuje vymezit proti vládě a mít téma, které ho dostane zpět do premiérské sesličky. Rád bych se mýlil, ale pochybuju, že to je jinak. Kdyby po volbách 2021 koalici složila ODS s hnutím ANO, jsme v tom samém, v čem jsme teď. Bez vývoje a s přikyvováním Bruselu a Washingtonu. Pro příklad – proti dezinformacím začínala pokřiveně „bojovat“ už Babišova vláda, Green Deal schválila před vládou Fialy vláda Babiše. Státnickými vizemi Babišovo hnutí netrpí. Tak, jako v 90. letech tančí pětikoalice, tančí v nich ideologicky vlastně i Babišovo hnutí. Tady trochu váhám. Babiš je schopný změny myšlení, je schopný trhnout kormidlem. To pětikoaliční saň nedokáže, protože se řídí fanatickým dogmatismem dávno přežité havlovské politiky, která v 90. letech budovala, teď už jen škodí.

Dnešní paráda s mimořádnou schůzí Poslanecké sněmovny jde vlastně chápat jediným způsobem. Kořistnický a nectný souboj o koryta dvou ne ideologických, ale kmotrovských táborů. Je to až zoufale promarněný čas a potenciál celé republiky a její jako Šípkové Růženky spící skutečné diplomacie, která by, kdyby jí byl dán prostor, mohla změnit nejen svou budoucnost, ale celý svět a rozložení sil na něm. Ale my budeme, nuceni médii a jejich pozorností, místo budování země sledovat její rozklad při souboji kmotrů o ten zbytek, co tu předchází kmotři ještě nechali. Vraťme naší zemi váhu, naše země na to má. Je silná, krásná, báječná.

AUTOR: Štěpán Cháb

[ZDROJ](#)